

HEGYI BOTOS ATTILA

Halld, Húgom

1.

HALLD, HÚGOM

Halld, Húgom,
hogy zsendül
vizek gabonája!
Tértek hű ludai -
talujuk, mint a hó
égboltunk hegyén.
Míg napra gyúlva lobban,
églík lenn ligetünk lagúnája.
Arcunk láthatlan tenger.
Kréta rózsapírja.
Fel-felvillanó
színek szépiája.

2.

ÖLBEN A NÉMA LANT

Emelkedő vizek,
füzek gyöngyfüggönyén
elköti ladikját a kibomló
nap. Folyama sűrű méz,
csurdogál csillogó
csalit közt, lustán
lefelé: tükre selyme
se rezzen. Evezők öblén
elomló puha csend.
Tollába temetkező,
mozdulatlan hattyútest
olvadt aranyán a hab.